

de RAADSHEER

Een uitgave van de Vereniging Raadsherenbuurt, Leiden
37e jaargang, nummer 4, December 2015

Wie – Wat - Waarom

Tekening: Pleun Broekhuizen

Het Bestuur	Ketting- Interview	Wie zitten er nog meer achter "De Raadsheer"	Concerten in de Pauluskerk
3	4	14	16

VAN DE REDACTIE

Het jubileumjaar loopt ten einde. Wat waren de feestelijkheden rondom het 90 jarig bestaan van de Raadsherenbuurt mooi! En wat hebben heel veel buurtgenoten daaraan meegewerkt en daarvan genoten!

En wat waren wij blij met de pagina's in kleur, zodat alle feestelijkheden en de enorme groep feestvierders extra konden worden belicht!

Nu gaan we weer terug naar soberder tijden qua buurtkrant. Maar niet naar soberder tijden qua feestelijkheden. We hebben net Sinterklaas achter de rug en nu komen de kerstdagen eraan. En de jaarwisseling. Momenten om bij stil te staan. De één zal Kerst beleven in de kerkelijke sfeer, de ander in die van cadeautjes onder de boom. En de jaarwisseling betekent voor de één een terugblik en voor de ander een vooruitzien. Vaak met familie en vrienden, die je anders misschien niet zo vaak ziet en spreekt.

In deze editie met als thema "Wie? Wat? Waarom?" laten we natuurlijk weer een aantal buurtgenoten aan het woord. Wie zijn ze? Wat doen ze? En waarom? Maar we beginnen zelf: Wie zijn wij? Wat doen we? En waarom? En "wij" is een ruim begrip, want het betreft alle buurtgenoten die zich bezig houden met het bestuur, de website, de redactie, de bezorging en de voorplaattekening. Bij iedere vrijwilliger – want dat zijn al die mensen – wordt een foto geplaatst. Zo worden abstracte namen omgezet in herkenbare mensen. En dat is nou precies wat het thema van deze Raadsheer wil laten zien.

In 2016 beginnen we met het thema "Beweging". Daarbij kun je denken aan de sportschool (de heerlijke gerechten van de feestdagen hebben voor extra kilo's gezorgd...), tangolessen, de machines van de drukkerij, strooi- en veegwagens van de gemeente voor of na sneeuwval, maar u weet vast nog veel meer invullingen te bedenken.

Stuur die dan graag voor 31 januari 2016 naar redactieraadsheer@hotmail.nl

Namens de redactie wens ik u allen goede kerstdagen, een gezellige jaarwisseling, alle goeds voor 2016 en veel leesplezier met deze Raadsheer.

Janny van Nieuwkoop

INHOUD

VAN HET BESTUUR

Het Bestuur	3
-------------	---

BUURT NIEUWS

Ketting-Interview	4
OUD PAPIER ACTIE (OPA)	5
?? Ik zie, ik zie...?	5

THEMA: WIE - WAT - WAAROM

Wie, Wat, Waarom op z'n Italiaans	6
Carolien Kruijff	7
Ad Littel, een bijzondere buurtgenoot	8
Boeken: liefde vanaf de vroege jeugd	9
Atje van Leeuwen en Fons Vernooij	10
Eltjo Cleton	10
Rolien Paulus en Ko Colijn	11
Dingen kosten precies zoveel tijd als je ervoor over hebt	12
Wie? Wat? Waarom? Uw redacteuren vertellen het zelf	13
Wie zitten er nog meer achter "De Raadsheer"	14

BUURTGENOTEN

Sint Maarten	16
Concerten in de Pauluskerk	16
Het sociaal wijkteam Boerhaave/Station	17

COLOFON

Redactie-Bestuur-Website-Minibuurtgids	22
--	----

»DE RAADSHEER« in kleur?

Op papier is dat helaas onbetaalbaar.

Maar in de online versie via www.raadsherenbuurt.nl zijn wel alle foto's in kleur. Momenteel staan helaas niet alle oude edities op de site vanwege een technisch probleem. Er wordt aan gewerkt door de webmaster en we hopen dat binnenkort alle vroegere edities digitaal te lezen zijn.

Het Bestuur

Karlijn Broekhuizen

Spannend thema: 'wie, wat, waarom?' Het nodigt uit tot filosofische beschouwingen en overpeinzingen in deze roerige tijden. Deze Raadsheer zal waarschijnlijk dan ook niet snel in de krantenbak belanden, maar is food for thought. Wij benaderen het thema vanuit praktisch oogpunt: we stellen ons voor. Want u ziet ons wel eens achter dat marktkraampje staan en hoort ons de Sint Maarten-liedjes (een beetje vals) voorzingen, maar wie zijn wij nu eigenlijk en waarom zetten we ons in voor de buurt?

WIE

Voorzitter is Dorien Gruppelaar, in het dagelijks leven assessment adviseur en personal coach; getrouwd met Menno Biesiot, moeder van drie kinderen en wonend in de Fagelstraat. Zij wordt bijgestaan door Alexander Tilli. Hij is de penningmeester, en dat sluit prachtig aan bij zijn werk als controller bij de gemeente Rijswijk. Getrouwd met Judith Verbeij en vader van drie kinderen. Zijn buurman in de Johan de Wittstraat en secretaris van het bestuur is Erwin Duurland. Hij werkt als Innovation Consultant en is gespecialiseerd in het inzetten van narratieve aanpakken voor maatschappelijke problemen. Hij is getrouwd met Dorothée Albers, heeft drie zoons en hond Djoeko. Verderop in de straat woont Ritsaert Mulderije, sinds kort toegetreden tot het bestuur. Hij is rechter in Amsterdam, getrouwd met Nellerike de Voogd en ook hij is ouder van drie bloedjes. Hekkensluiter is webmaster Karlijn Broekhuizen, moeder van drie kinderen (voorwaarde om tot het bestuur toegelaten te worden), heeft een relatie met Ruben Maes en haar eigen tekstschrijversbureau.

WAT

Het bestuur fungeert als ogen en oren van de buurt. Speelt er iets dat u breder wilt delen? Een aanbod voor het prikbord? Hulp nodig of wilt u iets organiseren? Vertel het ons. We hebben contact met andere buurtverenigingen, de gemeente en klankbord-groepen voor actuele ontwikkelingen in de omgeving zoals het nieuwe parkeerbeleid, Nieuweroord en nu de OV-zijde Zeezijde. Maar het bestuur organiseert vooral graag activiteiten die ervoor zorgen dat buurtgenoten elkaar kunnen ontmoeten. Denk aan de nieuwjaarsborrel (noteer: 10 januari bij de tennisvereniging), de vrijmarkt op koningsdag, de Raadsherenloop, de buurtbarbecue om het nieuwe schooljaar in te luiden en Sint Maarten.

WAAROM

Omdat we het belangrijk vinden dat iedereen zich thuis voelt in deze buurt!
We wensen u alvast een geweldig 2016 toe.

Voorzitter
Dorien Gruppelaar

Penningmeester
Alexander Tilli

Secretaris
Erwin Duurland

Webmaster
Karlijn Broekhuizen

Bestuurslid
Ritsaert Mulderije

31 december (onder voorbehoud):
oud & nieuwfeest
in het clubhuis van de tennisvereniging

10 januari:
nieuwjaarsborrel,
eveneens in het clubhuis van de tennisvereniging

Ketting-Interview

Ruth Zuilhof, Fagelstraat

1. Wanneer en waarom ben je in de Raadsherenbuurt komen wonen?

Ik ben hier ruim 21 jaar geleden komen wonen. Na lang met plezier in de binnenstad van Leiden gewoond te hebben zocht ik een plek aan de rand van de stad in het groen. Op m'n huis werd ik acuut verliefd en ik heb het ook halsoverkop op dat gevoel gekocht. Nooit spijt gehad, het is rijkdom om hier te wonen!

2. Wat is het mooiste originele detail in je huis?

Het is grappig dat mijn huis met dat van de burens afwijkt van de andere huizen in de Fagelstraat, omdat ze er later tussen zijn gezet. Wij hebben ook veel kleinere tuinen; wat mij betreft prima, ik geniet uitvoerig mee van alle gigantische tuinen die m'n Benjamin-tuintje omringen.

Het mooiste detail in huis zijn ongetwijfeld de glas-in-lood ramen, zelfs nadat er vorige week op een vakkundige manier voorzetramen voor zijn gezet.

3. Wat is je favoriete buurtactiviteit?

Ik moet bekennen dat m'n liefde voor de buurt zich niet toont in het aantal sociale buurtactiviteiten waar ik aan mee doe. Ik was een poosje lid van de redactie van deze krant en ik heb een tijdje meegezongen in het buurtkoor, en dat was leuk! Wie weet, dat ik als ik mezelf over een aantal jaren pensionada mag noemen opeens weer opduik in het een of andere clubje...

4. Als de Raadsherenbuurt € 50.000 zou krijgen om de buurt te verbeteren of te verfraaien, hoe zou jij dat dan doen?

Deze buurt is natuurlijk al erg mooi van zichzelf, maar ik zou de beeldend kunstenaar Auke de Vries, van wie ik laatst een lezing bijwoonde, vragen om eens te kijken naar het grote grasveld. Hij heeft zeer boeiende ideeën over hoe je met een sculptuur een ruimte kan vormgeven. En ik hou ervan dat z'n beelden lijken te zweven. Maar omdat ik net als de in de vorige Raadsheer geïnterviewde Rolien Paulus erg van Bommel hou, zou ik een aandenken aan onze ex-buurtgenoot Marten Toonder zeker ook gepast vinden. Bijvoorbeeld een beeld van "Joost met dienblad" bij het theehuis?

5. Hoe ga je naar je werk en hoe lang doe je daar over?

Ik ben - oh schande - een verstokte autorijder vanwege de prettige intimiteit, die Midas Dekkers in z'n laatste boek Thigmofilie heeft genoemd: de neiging van mensen om ons in kleine ruimtes te verschuilen, als een kat in een kartonnen doos. Deze thigmofiele dame reist dagelijks heen en weer naar het zuiden van Den Haag, waar ik werkzaam ben in de kinder- en jeugdpsychiatrie. In de file kijk ik naar buiten waar ik vaak langs de A4 allerlei gevederde vrienden bewonder, ooevaars, roofvogels, zwermen zwart-witte of gespikkelde grote en kleine mij onbekende vogels. Een feestje!

6. Wanneer en hoe heb je voor het laatst gebruik gemaakt van wat Leiden aan cultuur te bieden heeft?

Regelmatig, maar toch nog te weinig geniet ik van wat Leiden te bieden heeft aan cultuur en dat is steeds meer! Een ontzettend leuke tentoonstelling is op dit moment in het museum van Volkenkunde: "Machtige dieren wereldwijd", over magische mythische dieren, en

verhalen daarover, geinig en prachtig! Ik ben ook regelmatig in het Sieboldhuis te vinden, een pareltje! En ik ben bezig onze nieuwe muziekzalen Scheltema en Gebrs. De Nobel te ontdekken.

7. Welke krant lees je, op welk moment van de dag en hoe lang doe je daar over?

Gewetensvraag, ik ben al sinds m'n studententijd van de Volkskrant, maar ik lees 'm alleen in het weekend nog in de papieren versie, door de week op m'n Ipad, maar dat laatste steeds minder vaak. Qua boek en krant vind ik dat het papier het toch maar moet winnen!

8. Wat komt spontaan bij je op als je het thema (Wie? Wat? Waarom?) van deze Raadsheer leest?

Uh, wie, wat, waarom...? Beetje breed, deze.. Wie: In het huidige tijdsgewricht bewonder ik mensen als Angela Merkel, die het hoofd koel lijkt te houden en moedig zegt: "Wir schaffen es", als het gaat om de opvang van vluchtelingen. Ik bewonder mensen die zich niet laten leiden door angst, xenofobie vooral, en die staan voor humane kernwaarden, en diversiteit. Omdat ik door m'n werk al heel lang te maken heb met mensen uit diverse culturen, en vooral met jonge mensen met vaak een problematische achtergrond en voor-geschiedenis, heb ik ook immense bewondering voor degenen die zich daaraan weten te onttrekken, en er in slagen er echt iets van te maken in dit niet altijd even simpele landje!

Dat doet me eraan denken dat ik graag op deze plek even reclame maak voor de heer Kas Saad, oorspronkelijk afkomstig uit Libanon, specialist in het verzorgen van grote, kleine en moeilijk toegankelijke bomen; een bijzondere, kundige en zeer aardige man! (Details bij mij te bekomen). (Misschien word het wel tijd om een grote eik weer es te snoeien...?)

9. Welke vraag zou je zelf willen stellen? En natuurlijk willen we ook je antwoord graag vernemen.

Tja, wanneer ik nu eindelijk eens al die boeken ga lezen die nog op me wachten? Misschien wel in dat huis met atelier in Italië waar ik wel 's over droom. Vragen, verlangens, dromen.. daar is vaak niet direct een antwoord op. "Wie (een antwoord) vindt, heeft niet goed gezocht", zei iemand ooit, en daar hou ik het maar bij voor dit moment.

10. Wie mag de volgende vragenlijst beantwoorden en waarom heb je haar / hem gekozen?

Ik kies Ine Hansen-Wiersema, m'n gewaardeerde buurvrouw van Fagelstraat 24. Al lopen we bij elkaar de deur niet plat, zij is een hele goeie buuf, die altijd lieve kaartjes bij me in de bus gooit bijvoorbeeld als ze er even niet zijn, en we kletsen graag "over de heg".

OUD PAPIER ACTIE (OPA)

Plaatsen			Ophalen		
donderdag	7 januari	2016	maandag	11 januari	2016
donderdag	4 februari	2016	maandag	8 februari	2016
donderdag	3 maart	2016	maandag	7 maart	2016
donderdag	7 april	2016	maandag	11 april	2016

Als u nu direct even bovenstaande data noteert op uw papieren kalender of invoert in uw mobiele telefoon, tablet of digitale agenda, dan kan OPA in 2016 weer veel geld opleveren. Dat wordt besteed aan een goed doel, dat door de aanwezige leden tijdens de Algemene Leden Vergadering wordt vastgesteld.

?? Ik zie, ik zie...?

De oude zoekfoto

De oplossing van de zoekfoto van oktober luidt: Het was de geschilderde T op het huis aan de Warmonderweg 7. De witte T was een aanduiding voor een telefoonaansluiting, door de Duitse bezetter verordonneerd in de zomer van 1944. Tegen deze tijd waren de meeste telefoons afgesloten en alleen personen met een belangrijke maatschappelijke functie, zoals artsen en overheidspersoneel behielden een aansluiting.

Daardoor wist men waar een telefoon aanwezig was en kon men bij onraad (de verwachte invasie) via deze telefoonlijn alarm slaan. De witte T op deze gevel aan de Warmonderweg is één van de best bewaarde in onze buurt. Zeker iets om rekening mee te houden bij de eventuele restauratie van zo'n gevel.

Helaas zijn er deze keer helemaal geen oplossingen ingestuurd.

Was het toch een beetje te moeilijk? Dan komt hier de nieuwe zoekfoto van Jeroen Hiemstra. Hij noemt die zelf "een makkie". Dus op pad en goed kijken waar dit plaatje is geschoten.

Omdat de Raadsheer niet op hetzelfde moment overal bezorgd kan zijn, gaan we de prijs voor de goede oplossing een beetje anders bepalen. Niet het tijdstip van de inzending wordt bepalend. Uit

alle juiste inzendingen die voor 31 januari 2016 binnen zijn, wordt geloot wie de prijs mag gaan ophalen bij Wout Bergers Sport aan de Rijsburgerweg. Stuur je oplossing naar redactieraadsheer@hotmail.nl

De nieuwe zoekfoto

Sponsored by:

Wout Bergers Sport

Wie, Wat, Waarom op z'n Italiaans

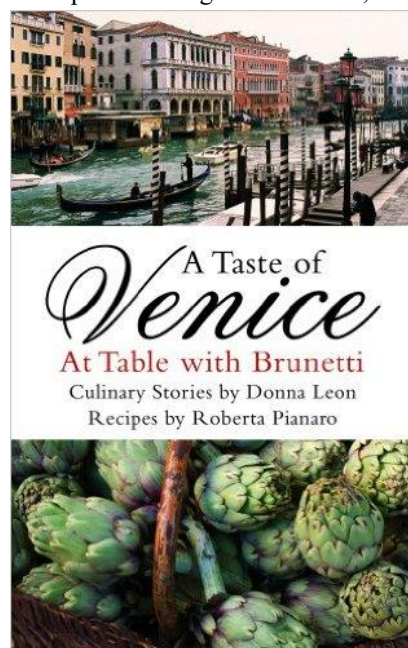
Nico Koek, buurtcolumnist

De excentrieke privédetective Auguste Dupin speelt de hoofdrol in drie verhalen van de 19de eeuwse Amerikaanse schrijver Edgar Allan Poe. Deze werd daarmee de uitvinder van de *whodunit*, een detectiveverhaal waarin de persoonlijkheid van de speurder doorslaggevend is bij het oplossen van een criminele zaak. Het eigenzinnige karakter van de detective brengt hem in vaak onvoorziene situaties en dit staat borg voor een spannend plot. Aan het eind van het verhaal komt de speurder al meanderend door het onderzoek en logisch deducerend met een verrassend antwoord op de vraag: *whodunit*? In veel landen heeft dit genre karakteristieke detectives opgeleverd, die ook beroemd zijn geworden door de op de boeken gebaseerde tv-series. Zo kennen we Maigret, Morse, Derrick, Wallander en – vooruit dan maar – De Cock (met c-o-c-k). Die commissarissen gaan meestal slordig gekleed door het leven en hun gedrag kan als nors worden omschreven. Met collega's en leidinggevendens botert het vaak slecht. Doorgaans worden ze in hun speurwerk bijgestaan door jonge, ijverige assistenten die een duidelijk tegenwicht vormen. Natuurlijk danken deze *whodunit*'s hun populariteit ook aan de sfeervolle entourage waarin de verhalen zich afspelen: Parijs, Oxford, München, Ystad en – vooruit maar weer – de Amsterdamse Jordaan.

Voor een '*whodunit*', in het Italiaans iets als *chi l'ha fatto*, bestaat geen letterlijke Italiaanse term. Italianen gebruiken voor misdaadverhalen het woord '*giallo*' (=geel), naar de gele kaftjes van de boeken waarin vroeger in het Italiaans vertaalde buitenlandse misdaadromans verschenen. De hoofdrol in zo'n *giallo* wordt vaak door een karakteristieke *commissario* gespeeld. In de afgelopen jaren hebben twee Italiaanse politispeurders hun entree gemaakt in Nederland: *Commissario* Salvo Montalbano uit Vigàta op Sicilië en zijn collega Guido Brunetti uit Venetië. Hoewel zij veel gemeen hebben met hun collega's uit andere landen, wijken zij toch op één belangrijk aspect duidelijk af.

Salvo Montalbano is de hoofdpersoon in de boeken van Andrea Camilleri, een Siciliaans scenarist en regisseur. Hij heeft zo'n twintig detectives geschreven, waarin zich – tegen de achtergrond van het weerbarstige Siciliaanse landschap – allerlei kleurrijke gebeurtenissen afspelen. Montalbano is politiecommissaris in een stadje in het westen van Sicilië. Toeristen rijden soms urenlang vergeefs rond op zoek naar het niet bestaande (!) Vigàta. Gelukkig ontdekken zij dan in andere stadjes de karakteristieke plekken waar Montalbano zich ophoudt: het politiebureau, het dorpsplein met een bar en, heel belangrijk, zijn favoriete restaurants. Aan het eind van de werkdag ontmoeten we Montalbano vaak in zijn geliefde eetgelegenheid San Galegero. Hij apprecieert daar vooral de nauwkeurig beschreven visgerechten, die bij voorkeur met aandacht en zwijsend genoten moeten worden. Maar dan gaat zijn telefoon alweer over en spoedt hij zich naar zijn volgende zaak...

Deze gastronomische interesse deelt Montalbano met zijn collega-commissaris Guido Brunetti in Venetië. Hij is de hoofdpersoon in de detectives van Donna Leon, een Amerikaanse schrijfster, die al sinds 1981 in Venetië woont en haar schrijversnaam aan die stad heeft ontleend: 'Donna' betekent 'vrouw' en 'Leone' is 'leeuw', de metgezel van de patroonheilige van Venetië, *San Marco*. Donna Leon heeft inmiddels vierentwintig misdaadromans geschreven, met *commissario* Brunetti in de hoofdrol. Ze zijn in vele talen vertaald, en ook verfilmd. In de verhalen komen allerlei maatschappelijke thema's aan de orde, vaak typerend voor de hedendaagse Italiaanse samenleving. De *commissario*, die zelf natuurlijk buitengewoon integer is, komt in voortdurende conflicten met zijn zwak presterende collega's en zijn directe baas. Het oplossen van misdaden is in deze verhalen nooit recht-toe-recht-aan. Alleen al de politieke dimensies waarmee Brunetti rekening moet houden, leiden hem langs schimmige kronkelwegen. Maar hij weet toch altijd min of meer zijn doel te bereiken. De dagelijkse confrontatie met de eigen werkkring en de criminele buitenwereld wordt gelukkig vaak gecompenseerd door de heerlijke maaltijden in de kring van zijn gezin. Bij zijn thuiskomst snuift Brunetti de heerlijke geuren op van de gerechten waarmee zijn echtgenote hem opwacht. Hoewel zijn vrouw zelf ook een behoorlijke functie heeft, is zij degene die kookt. Guido moet soms wel boodschappen doen, én hij mag de wijn en de grappa uitzoeken. De lezer geniet mee door de uitgebreide beschrijving van de *piatti* waaraan de *commissario* zich tegoed doet. Dit culinaire genoegen na de zware werkdag – het vormt de metafoor van het hele Italiaanse leven. Het is daarom ook geen wonder dat er een bijzonder kookboek is verschenen van de hand van Donna Leon en Roberta Pianaro, getiteld: *A taste of Venice – At Table with Brunetti*. Het boek bevat meer dan honderd recepten, voor allerlei gerechten uit de *cucina venetiana*, steeds ingeleid door een smakelijk verhaal. Donna Leon geeft dit boek een inspirerend motto mee: "*Mangia, mangia, ti fa bene*". Ik geef het graag mee voor de feestdagen: "*Eet, eet, het is goed voor je*".

Carolien Kruijff

Annet van der Velden

Het thema Wie, Wat, Waarom, maakt dat ik met Carolien Kruijff spreek. Ik praat met haar over haar werk, haar leven en dingen die haar bezighouden. En dat zijn er nogal wat. Stil zitten zal ze niet veel

doen. Ik kan me niet voorstellen dat ze daar nog tijd voor heeft. Ze doet te veel, zegt ze zelf. Lijkt me ook maar dat maakt haar tegelijk een bijzonder mens.

Ik spreek haar in haar lichte kamer op de Rijnsburgerweg. In de kamer staan prachtige Thonet stoelen, klein en groot, wel en niet schommelend, licht en donker. De hele woonkamer is met interieur van de Oostenrijkse architect ingericht.

Carolien is psycholoog en heeft een kleine praktijk in Den Haag. Tot aan haar pensioen werkte ze in het Juliana Kinderziekenhuis in Den Haag. De patiënten die ze daar zag hadden veel ziektegerelateerde problemen. De cliëntèle die ze nu heeft lijkt daar sterk op. Ze werkt omdat ze het kan en omdat ze het leuk vindt. Werk vond ze altijd belangrijk. Tot haar eigen verbazing loopt de praktijk, die ze 3 jaar geleden begon, prima.

Werk is heel belangrijk, maar er is meer. 1 dag per week past Carolien op haar kleinkinderen. Opa- en omacontact vindt ze heel waardevol. Als de kinderen er zijn, verandert het huis in een grote speelgoedwinkel. Samen met haar man vormt ze een 'modern' gezin zoals ze het zelf noemt. Haar man heeft 2 kinderen uit een eerder huwelijk en zij heeft 2 kinderen. De 4 kinderen zorgden voor 8 kleinkinderen. Muziek speelt ook een belangrijke rol in haar leven. Ze speelt graag piano, zingt in het Oegstgeester kamerkoor en is bestuurslid van het Chopin Genootschap.

Dit jaar organiseerde ze met Allerzielen, op 2 november, een evenement in De Leidse Hout. Op deze dag worden wereldwijd dierbare overledenen nog eens extra herdacht. Niet gehinderd door erg veel ervaring met het organiseren van grote evenementen, heeft ze een door een breed publiek gewaardeerde avond verzorgd. Afgelopen zomer was ze toevallig in De Leidse Hout en hoorde er een blaaskwintet. Ze speelden 'candles in the water' en ze dacht: die moet ik hebben. Het blaaskwintet speelde op 2 november in de muziektent De Waterlelie. Ze bestelde 160 bakjes van palmblad, maakte er met kalkeerpapier en een waxinelichtje bootjes van (het maken was heel zen, hoor) en liet de aanwezigen er een kaartje bijschrijven en eventueel een bloem bij leggen.

Iedereen kon vervolgens zijn eigen bootje in het water laten. Mooi weer, geen regen en nauwelijks wind zorgden voor een feeëriek schouwspel op het water. Het Leidsch Dagblad schreef er een stukje over en ruim 200 mensen kwamen erop af. Met maar 1 vrijwilliger erbij was het wel heel hard werken. Tijd om eens met een rouwende te praten had ze eigenlijk niet. Het evenement werd een groot succes, het voorziet in een behoefte en zal er in 2016 weer zijn. De volgende editie zal in ieder geval professioneler aangepakt worden, er hebben zich al een aantal vrijwilligers gemeld. In januari gaan ze beginnen. Onder de vrijwilligers is een rouwtherapeut en een begrafenisondernemer. De subsidie- en vergunningaanvraag zal ruimschoots op tijd ingediend worden. Het weer mag hetzelfde blijven, dat was perfect.

Ondanks het feit dat Carolien veel buurtactiviteiten mist, voelt de Raadsheerenbuurt als een warm kussen in haar rug, zegt ze zelf. Ik hoop Carolien vaker te zien bij buurtactiviteiten.

Ad Littel, een bijzondere buurtgenoot

Ton Staphorst

Een van de leuke dingen van het redacteurschap van de Raadsheer is, dat je een kijkje achter iemands voordeur mag nemen en verslag uitbrengen van je bevindingen. Aan mij de eer om Ad Littel voor het voetlicht te brengen¹.

Ad is voor mij niet een geheel onbekend persoon, wel iemand van wie ik meer zou willen weten. Ik ken Ad als organisator van de Raadsheerenloop en zo af en toe kom ik hem tegen als deelnemer aan een georganiseerd hardloopevenement. Verder weet ik dat Ad een liefhebber is van boeken. Ik heb hem in het verleden eens bevraagd over de boeken die hij tentoontstelt in een vitrine in zijn hoofdbibliotheek. Maar verder houdt mijn kennis op. Wie is Ad eigenlijk? Ik maak een afspraak om daarachter te komen.

Verwachtingsvol bel ik aan. Ad opent gastvrij zijn voordeur. We gaan de trap op naar de eerste verdieping waar zijn eetkamer is. Hij houdt van boeken, dat is onmiskenbaar. Ik werp wat blikken om mij heen en ontwaar op diverse plekken een hoeveelheid boeken. We nemen plaats aan zijn eettafel, tevens vergadertafel en hobbytafel.

Mijn eerste vraag luidt hoeveel boeken Ad heeft. Ik heb zelf een inschatting gemaakt. Het lijkt me dat een aantal van 5.000 boeken al veel is. Tot mijn verbazing geeft Ad aan dat hij zelf niet precies weet hoeveel boeken hij heeft. Een voorzichtige inschatting van Ad (x strekkende meter boekenplanken en y boeken per strekkende meter) brengt de teller op tenminste 40.000 boeken. Ik sta echt versteld. Talloze vragen komen bij mij op. Hoe kom je aan zoveel boeken? Waar komen al die boeken vandaan? Wat voor boeken zijn het? We lopen mijn vragen na.

Het verzamelen van boeken zit Ad in het bloed. Van jongs af aan, zolang hij kan lezen, verzamelt hij boeken. Een duppie voor een ijsje van Jamin belandt in de jaren vijftig in zijn spaarpot, als beginkapitaal voor een interessant boek. Geestelijke kost is belangrijker dan materiële kost. Het verzamelen komt echt goed op gang als Ad is afgestudeerd (als bioloog) en de nodige pecunia heeft om een deel van zijn salaris om te zetten in boeken. Ad frequenteert vele boekenmarkten en landelijke veilingen en is (in elk geval tussen 1995 en 2013) elke week een boek of 40-50 rijker.

Ad verzamelt alles, Nederlandstalige literatuur van voor en na 1900 (ook poëzie), geschiedenis van Nederland, geografie van de hele wereld, boeken over de natuur, architectuur en bouwkunde en curieuze onderwerpen zoals handboek soldaat, jubilea van bedrijven, het leggen van knopen, het Oera Lindaboek, boeken over alles dat met het schrijven en maken van boeken te maken heeft, om maar eens wat thema's te noemen. Als je een idee wilt hebben van de thema's moet je maar eens kijken naar de tentoongestelde boeken in de vitrine van zijn werkkamer en je krijgt een indruk van de schier onmogelijke aantallen thema's die je op basis van de verzamelde boeken kunt bedenken. Elke zaterdag na 22 uur wordt de tentoonstelling ververst.

De conclusie ligt voor de hand: Ad is een boekenwurm. Terwijl ik dit typ, moet ik even lachen, want het is echt waar. Hij houdt van boeken, maar ook van de natuur in de ruimste zin van het woord. Ook van wurmen? Al wat groeit en bloeit en wat leeft geniet zijn belangstelling. Dat is natuurlijk niet bijzonder als je van huis uit bioloog bent. Ad noemt echter niet de wurmen die zijn aandacht hebben, wel vlinders en kevers. Waar nog een plek in huis over is, staan laden met opgezette kevers en vlinders opgesteld.

Duidelijk een volgend aandachtsgebied van Ad: de natuur. De vlinders en kevers zijn gecategoriseerd. Niet met het oog op een zo compleet mogelijke verzameling. Daar zijn de musea voor. Nee, het gaat erom te bepalen welke functie het dier in de voedselketen heeft (gehad). Nauwelijks waarneembaar zie je bij elk exemplaar een etiket waarop staat vermeld waar, wanneer en onder welke omstandigheden het dier is gevangen. Ad toont me zijn verzameling. Veel exemplaren uit Nederland, maar ook uit de rest van Europa, uit Afrika, en Amerika. Allemaal gevangen tijdens een van de vele reizen die hij heeft gemaakt.

Ad is nu een paar jaar geleden met pensioen gegaan. Jarenlang heeft hij zijn hobby's gecombineerd met zijn betaalde baan. Wat dat laatste betreft heeft hij zich 43 jaar lang ingezet voor de publieke zaak: het adviseren van bewindslieden van het ministerie van VROM over ruimtelijke orderingsvraagstukken rond de Waddenzee, mijnbouw, ontgrondingen, windenergie, de natuurbescherming en nog wat losse dossiers. Het zit hem in het bloed: onbaatzuchtig kennis beschikbaar stellen voor de publieke zaak. Ad besteedde veel tijd aan zijn ambtelijke functie, meestal wel meer dan 12 uur per dag. Dat roept meteen vragen op als: en hoe plooi je dat met je privé leven en met eventueel andere activiteiten? Zijn antwoord daarop: 'mijn gedrevenheid is dat ik daar tijd voor vind'.

Niets is hem teveel. Ad heeft behalve de tijd die hij besteedt aan werk en hobby's ook nog tijd voor nevenfuncties. Die liggen in het verlengde van zijn ambtelijk bestaan: adviseren over leefmilieu, ruimtelijke ordening en windenergie. Maar ook is hij in functie bij de bescherming van vestingwerken, het besturen van Vereniging Leiden Atletiek, het redigeren en schrijven voor twee tijdschriften en het

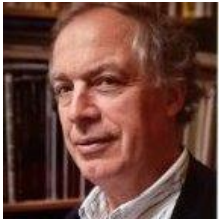
¹ Ad geeft aan dat hij, na het lezen van mijn artikel, de weergave van zijn activiteiten wat 'opschepperig' vindt en dat zijn drive beperkt naar voren komt. Ik heb vanwege de omvang van het artikel de keuze gemaakt voor het geven van een overzicht van de activiteiten van Ad.

handelen in antiquarische boeken en tweedehands Lundia-stellingen. Vanzelfsprekend is daarvoor nu, in de periode van pensionering, meer tijd beschikbaar dan tijdens het leven als ambtenaar.

En dan hebben we het nog niets eens gehad over het verwijderen van duindoorn in de duinen op plekken waar dat vanwege hardlopen niet is gewenst, het verwijderen van brandnetels langs de paden in de Leidse Hout, het snoeien van waterlot bij bomen in de Raadsherenbuurt (waar de gemeente Leiden een steek heeft laten vallen), het vertegenwoordigen van de Raadsherenbuurt in overleggen over het bestemmingsplan bebouwing terrein LAG garage, het organiseren van de Raadsherenloop, het trainen van lopers die lid zijn van Vereniging Atletiek Leiden, het organiseren van natuurreizen voor kleine groepen enz.

De vraag werpt zich op: heeft Ad door al deze activiteiten nog tijd voor een relatie? Ad is daarover duidelijk: 'Ik heb een relatie gehad waaruit een dochter is geboren. Het was eigenlijk al snel duidelijk dat ik niet een persoon ben die met iemand kan samenleven. Daarom heb ik besloten om alleen te gaan wonen. Ik heb het huis waar ik nu woon in de Van Oldenbarneveltstraat gekocht en helemaal aangepast aan het leven van iemand zoals ik ben'. Ad geeft verder aan: 'ik ben erg op mezelf gericht, maar ik ben geen persoon die voor zichzelf leeft. Mijn drive is om mijn kennis, kunde en dienstbaarheid aan mijn omgeving beschikbaar te stellen, niet door middel van een gesprek aan de bar of onder het genot van een kopje koffie, maar veeleer door middel van activiteiten voor de gemeenschappelijke zaak. Ik ben geen mensenmens, maar een dingenmens. Maar tegelijkertijd ben ik, naar Augustinus, een "homo bonis voluntatis"'.

Mijn conclusie: Ad Littel is iemand die ongelooflijk veel kennis van zaken heeft, in onder meer filosofisch, milieutechnisch en maatschappelijk opzicht. Zijn kennis en ervaring wil hij overdragen aan en ten dienste stellen van degenen die voor hem belangrijk zijn. Naast de altruïstische kennisdelende persoon is hij, in zijn eigen woorden, ook iemand die geen innerlijke rust heeft en daarom die rust vindt in eenvoudige werkzaamheden. Op basis hiervan vind ik dat Ad kan worden geduid als een bijzondere buurtgenoot.

Boeken: liefde vanaf de vroege jeugd

Interview met Frank van den Ingh door Hans Rohlof

In 2016 start Frank van den Ingh met een kleine uitgeverij. Reden om hem eens te interviewen over zijn plannen en over de oorsprong ervan. Zo zit uw redacteur op een stormachtige novemberrmiddag in de sfeervolle met boeken beladen achterkamer naar zijn geschiedenis te luisteren.

Waar komt je liefde voor boeken vandaan?

Toen ik een kind was, lag er altijd een boek op het nachtkastje van mijn moeder. Dat vond ik reuze spannend, al las ik niet de boeken die zij toen las. Ik ging al wel naar de bibliotheek, en nam altijd het maximale aantal boeken mee. Op een gegeven moment had ik alles gelezen van mijn leeftijdsklasse: omdat het een katholieke bibliotheek was, hadden ze alles netjes op leeftijd gerubriceerd. Je mocht niet lezen wat voor een hogere leeftijdsklasse bedoeld was.

Mijn moeder las veel literatuur, mijn vader nauwelijks. Tot op hoge leeftijd las ze: we spraken vaak over boeken.

In de middelbare school las ik weinig, enkel de boeken voor de lijst, maar in mijn studententijd ging ik weer veel lezen. Ik kocht toen boeken. Er was naast mijn studie, rechten, veel tijd om te lezen. Je bent als jurist sowieso altijd met woorden, met formuleringen bezig. Taalgebruik is belangrijk voor een jurist. Met lezen wordt je woordenschat groter, en ook je beeldend vermogen. Dat is zowel voor mijn advocatenberoep als voor mijn docentschap van belang geweest (Frank is hoogleraar rechten in Nijmegen).

Maar lezen is voor mij ook verdwalen in de fantasie, de fysieke wereld en de ideëenwereld van de auteur. Ik heb meer uit literatuur geleerd dan van de grote filosofen. Ik hou van de 'gentle art of reading', en heb die liefde van mijn moeder geërfd.

Overigens ben ik niet zo dol op hedendaagse schrijvers, die nogal ééndimensionaal schrijven, zonder diepere lagen. De werkelijkheid

van de moderne schrijvers staat tegenover de gestileerde werkelijkheid van de vroegere auteurs. De boeken van nu gaan ook vaak over zaken die me tegenstaan: hoe jongeren met relaties omgaan, keuzes uitstellen, met afspraken omgaan et cetera.

Ik heb ook een tijdlang een eigen antiquariaat gehad, en toen veel nog meer liefde opgevat voor boeken.

Wat wil je met een eigen uitgeverij?

De uitgeverij komt er om vorm te geven aan mijn eigen fascinaties: ik wil eigen werk uitgeven, maar ook ruimte bieden aan andere auteurs. Het wordt geen fictie, eerder worden het essays en beschouwingen. Uiteindelijk moet ik als uitgever wel een besluit nemen om van een manuscript een boek te maken.

De verkoopbaarheid is van ondergeschikt belang. De bedoeling is kleine oplagen te drukken, fraai uitgevoerd, maximaal 50 exemplaren. Verkoopkanalen zijn er ook, bijvoorbeeld via de groep 'Drukwerk in de marge'. Wellicht komen er zelfs abonnees.

Het eerste boek zal over het jasje gaan als mannendracht. Ik noem dat geen colbert: dat is een foutieve term. Dat komt in de lente van 2016 uit. Ik draag zelf ook graag jaszjes, vanaf de middelbare school al: het is praktisch en het doet ook wat bohémien-achtig aan. Maar er is natuurlijk wel een ondergang van de jaszjes aan de gang. Het boek zal gaan over de opkomst en de ondergang, en wordt door mezelf geschreven op basis van een jarenlange research.

De uitgeverij zal 'de 2 vierkanten' gaan heten. Dat is naar een kunstboek, met een verhaal, van El Lissitzky, een Russische schilder, uit 1922. Ik ben dol op geometrische kunst, vandaar. En het is een mooie bibliotheek uitgave, dat boek van hem, dus dat past mooi bij mijn eigen uitgaven.

We wensen Frank veel succes met zijn eigen uitgeverij!

Atje van Leeuwen en Fons Vernooij

Anne Sanderink

Op de eerste winterse dag van dit najaar -tijdens een fikse hagelbui- was ik te gast bij Atje van Leeuwen en Fons Vernooij, wonende in de Fagelstraat. Atje en Fons wonen sinds 1977 in de Raadsherenbuurt, net lang genoeg om herinneringen te hebben aan het postkantoor dat ooit gevestigd was op een hoek van de Johan de Wittstraat en de Van Oldenbarneveltstraat. Dat was het laatste winkeltje van onze buurt.

Jarenlang woonden Atje en Fons met hun drie dochters. Inmiddels wonen de dochters met hun gezinnen elders en zijn Atje en Fons grootouders van 4 kleinkinderen van 7, 3, 0 en 0 jaar. Daarmee komt meteen hun eerste daginvulling ter sprake. Ze zijn met veel plezier een dagdeel per week babyoppas en functioneren voor alle drie gezinnen als achtervang als er zorg voor de kleinkinderen nodig is. In de huiskamer is zichtbaar dat er kleine kinderen in hun leven aanwezig zijn.

Daarnaast zijn er serviezen prominent aanwezig, een andere passie van Atje en Fons. Er staat bijvoorbeeld een oud Brabants Bont-servies uitgesteld. Zij verzamelen serviezen. Langzaamaan is dat ooit ontstaan en gegroeid. Het begon met het meer en meer afstruinen van rommelmarkten, vervolgens het ter overname aangeboden krijgen en later het bezoeken van beurzen van Maastrichts aardewerk. Van één servies uit de jaren vijftig wordt genoten door het te gebruiken. De overige serviezen zijn om genietend naar te kijken.

Atje en Fons zijn sinds enkele jaren gepensioneerd. Atje is lang geleden van personeelswerk overgeschakeld naar maatschappelijk werk. In dat werk begeleidde ze vanuit de Leidse Buitenschool ouders van lichamelijk gehandicapte kinderen. Fons werkte als econoom in het voortgezet en hoger onderwijs. Zijn werkterrein lag op de raakvlakken van economie,

vakdidactiek en de inzet van computers in het onderwijs. Hij heeft bijvoorbeeld een managementgame ontwikkeld voor het onderwijs.

Fons heeft vanuit zijn werk een hobby ontwikkeld waar hij nu een aardige daginvulling aan heeft. Hij bezit domeinnamen, websites en portals. Zo heeft hij een vacaturesite gemaakt waar zowel op sector als op regio te zoeken is, wat het vinden van een gewenste functie vergemakkelijkt. Ook beheert hij een website met informatie over particuliere scholen. Het kost hem echter wel uren om de sites die hij beheert up to date te houden.

Hun visie op het leven is een humanistische visie; ruimte voor ieder om zijn eigen leven te leiden, maar wel met respect voor de rechten van anderen. De rechten van de één beginnen, waar de rechten van de ander ophouden.

Vlak voor vertrek praatten we over de Japanse lariks in de voortuin, waarschijnlijk de hoogste boom van de straat. Enkele jaren geleden besloten Fons en Atje dat deze omgehakt moest worden. De boom stond namelijk wat scheef en werd wel erg hoog. Daarbij kwam dat er vaak kauwen in gingen zitten om vanuit de boom steentjes naar beneden te laten vallen op straat, stoep en auto's. Vermoedelijk hadden de kauwen de steentjes aangezien voor kastanjes en eikels.

De kapvergunning werd afgegeven en was een jaar geldig. Maar al snel kwam de twijfel. Er klonk opeens dagelijks van bovenin de boom de prachtige zang van een zanglijster, in heel de straat te horen.

Ook groeiden er zijtakken waar vogels op gingen zingen. En de boom stond dan wel scheef maar was veilig geworteld, aldus een deskundige. Met name dankzij die zanglijster hebben Atje en Fons de kapvergunning laten verlopen en staat de boom nog fier in de voortuin.

En de steentjes van de kauwen? Dat probleem is wel wat minder geworden.

En die zanglijster: nooit meer gezien.

Eltjo Cleton

Anne Sanderink

Net over de rand van de Raadsherenbuurt - voor zijn gevoel tussen tussen 2 buurten in - wonen aan de Houtlaan 19 Eltjo Cleton en zijn vrouw Anne-Marie, kankeronderzoeker.

Ze wonen er 19 à 20 jaar in het voormalig ouderlijk huis van Anne-Marie. Nog voor de voordeur door Eltjo wordt geopend, krijg ik al een eerste indruk van de bewoners door de ja-nee-sticker onder de brievenbus. Daarop staat: "NO to creationism, YES to darwinism."

Eltjo is muzikant. Hij is gitarist in bandjes, bij sessies, als begeleider van bijvoorbeeld een cabaretier, maar hij heeft ook deelgenomen aan optredens van podiumorkest K&G. Zeer gevarieerd dus. Muzikaal gezien is niets hem gek genoeg. Dat geeft telkens nieuwe uitdagingen en zo blijf je leren.

Maar zijn passie ligt bij het geven van gitaarles. Deze lessen geeft hij in zijn eigen huis. De 1^e etage is er vrijwel geheel naar ingericht. Er is een leskamer -vol gitaren- en een wachtkamer. De passie van Eltjo ligt bij het zien groeien en bloeien van jonge mensen in hun gitaarspel, maar ook in hun persoonlijke ontwikkeling. Waar hij kan helpt hij zijn leerlingen over de hobbels die ze in hun leven tegenkomen. Hij wil er zijn voor anderen. Hij wil ze meegeven kansen te grijpen wanneer deze op hun pad komen. Hij voelt zich vaak trots dat hij mensen les heeft mogen geven, als hij ziet wat het hen heeft gebracht. Het begeleiden van jongeren houdt hem jong.

Naast de muziek ligt zijn passie bij koken en vroeger ook bij concertbezoek.

Het afgelopen jaar was een onplezierig jaar; veel inbraken in de buurt en in eigen huis en meerdere gezondheidsproblemen. "Blijven lachen" is dan eerder een levensstrategie dan een motto.

Wie heb ik leren kennen: een muzikale man, van binnen en buiten rock & roll, een verteller vol anekdotes en humor, een hartelijke man, een "mensenmens." Later lees ik op internet over Eltjo:

- "Gitaarguru in Leiden e.o. en bekend van o.a. Magenta en Boys of Summer"

- "Een rasechte rocker met een subliem gevoel voor gitaarpartijen die afwisselen tussen gierende licks en mooie melodieën.

Daarnaast is Eltjo een bekwaam toetsenist"

- "Een ontzettend leuke vent. Lang haar. Een echte rocker."

En na mijn gesprek met Eltjo kan ik zeggen dat ik benieuwd ben naar de eerste twee en het met de laatste helemaal eens ben

Rolien Paulus en Ko Colijn

Annet van der Velden

Rolien Paulus en Ko Colijn wonen op de Warmonderweg. Op een zaterdag bel ik aan en word ik spontaan op een kop koffie getrakteerd. Naast de deur ligt een invalidenparkeerkaart, die heb ik ook. De kaart is van Ko. Hij en ik blijken bijna dezelfde ziekte te hebben, de naam is anders, die van hem heeft 4 letters, die van mij 3, de verschijningsvorm lijkt veel op elkaar. Onze benen zijn druk bezig om ermee op te houden. Lopen is niet mijn favoriete bezigheid en ook niet die van Ko. Lopen met koffie of thee in de hand kunnen we beter niet doen. Ikzelf heb iets te vaak warme dranken over mijn handen gehad. Favoriete vakanties zijn die met veel boeken in een comfortabel vakantiehuis. Zowel Ko als ik hebben een progressieve neurologische ziekte en dat is natuurlijk helemaal niet grappig. Helaas zal de ziekte van Ko niet beperkt blijven tot zijn onderlichaam. Laten we maar hopen dat de aftakeling nog lang op zich laat wachten.

Schuin voor de deur staat een paal waar twee elektrische auto's aan kunnen worden opgeladen. Niet dat de bewoners erom gevraagd hebben, de gemeente heeft de paal geplaatst. Iedereen met een

elektrische auto kan daar parkeren en de batterij opladen. Het houdt in dat er 2 parkeerplaatsen minder zijn. Voor Ko heel lastig, als hij zijn auto niet voor de deur kan parkeren.

Maar om te praten over het ongelooflijke toeval dat wij lijden aan een soortgelijke ziekte ben ik niet gekomen en ook niet voor de oplaadpaal. Ik wil antwoord op de vragen wie, wat en waarom? Ik vraag het eerst aan Rolien.

Rolien woont sinds 1990 op de Warmonderweg met haar twee zoons. Ze geeft Nederlandse les op het Stedelijk gymnasium in Leiden. In de vorige Raadsheer schreef zij het kettinginterview.

Kerst vieren ze met de hele familie en ahang. Sinterklaas ook. In juni trekken ze de agenda om data vast te leggen. Ko is directeur van Clingendael, journalist voor VN en hij werkt voor de Universiteit Rotterdam. Zijn stem ken ik van de radio. Hij is bezig met het vinden van een opvolger, volgend jaar gaat hij met pensioen. Clingendael is een mooie instelling om voor te werken. Hoewel hij genoeg te doen heeft, vindt hij het toch jammer dat hij er weg gaat.

In het vorige lustrumboek schreef Ko over Tom Poes van Marten Toonder. Tom Poes kwam op de Warmonderweg tot leven, mede dankzij Poes Mieselientje die van de hand van zijn vrouw Phiny Dick verscheen. Voor de oorlog woonden zij op hetzelfde adres als Ko en Rolien. Vol trots laat ze het stukgelezen boekje zien, dat zij kreeg van haar buurvrouw Karien Brouwer die verhuisde naar een verzorgingshuis. Karien had het ooit van Phiny Dick gekregen.

Rolien en Ko, dank voor de gastvrijheid en de koffie.

Dingen kosten precies zoveel tijd als je ervoor over hebt

Ton Staphorst

Paul Kuijt uit de Johan de Wittstraat is geen onbekende in de Raadsheerenbuurt. Paul is jarenlang bestuurslid en later voorzitter van de buurtvereniging geweest. Minder bekend is dat hij ook in het bestuur zat van een wijk in de binnenstad. Kennelijk heeft Paul iets met besturen. Waar komt dat vandaan?

Tot 1998 woonde de familie Kuijt in de Lange Lijsbethsteeg, een zijstraatje van de Oude Vest, grofweg tussen de Haarlemmerstraat en de Oude Vest. Een leuke plek om te wonen, vlakbij Het Kijkhuis, schouwburg en talloze restaurants. Een relatief rustig straatje, totdat vandalen toeslaan. Midden in de nacht slaan zij met een honkbalknuppel de grote voorruit aan diggelen. Paul geeft aan dat het wel een aardbeving leek. En drie weken later gebeurt het weer. Voor Paul is de maat vol. Hij schrijft een brief aan de burgemeester en gaat langs bij het bestuur van de lokale buurtvereniging Mareldorp/De Camp.

Die laatste stap betekent dat hij meteen wordt ingelijfd. Niet veel later is hij voorzitter. Leuk, een bestuur met Leenaars in een wijk vol studenten. Hij bewaart goede herinneringen aan die tijd. “Het is leuk en nuttig om samen met betrokken bewoners te werken aan een prettige leefomgeving en om daarover contact te hebben met de gemeente”, aldus Paul. Als zoon van een gemeenteraadslid is het maatschappelijk nuttig zijn hem met de paplepel ingegoten.

Toen de kinderen Kuijt wat groter waren en graag op straat wilden spelen, lag verhuizen naar een rustiger buurt voor de hand. Het werd de Raadsheerenbuurt. Het voelt als een soort “thuis komen”, spelende kinderen op straat, leuke contacten met andere ouders, in de namiddag een wijntje op een bankje voor de deur en soms nog een bestelde pizza nuttigen. En overlastgevende horecabedrijven en binnenstedelijk vandalisme behoren tot het verleden.

Tijdens een buurtborrel wordt Paul uitgenodigd voor een vergadering van de buurtvereniging en, niet verbazingwekkend, hij zit bijna aansluitend in het bestuur en is met anderen bezig leuke activiteiten te organiseren. Ik vraag hem hoe hij dat allemaal doet, met drie opgroeiende kinderen, beide ouders met een drukke baan. “We hebben het allemaal druk, dat is dan ook geen excuus om je niet in te zetten voor maatschappelijke zaken. Dingen kosten precies zoveel tijd als je ervoor hebt, en ja, juist als ik het druk heb kost het me weinig tijd en er nog even wat anders bij te doen en overigens zijn de bestuursvergaderingen heel erg gezellig”. De reactie van Paul roept bij mij een blik van herkenning op. Al weer 30 jaar geleden zat ik ook in het bestuur van de buurtvereniging.

In de ogen van Paul gaat het in onze buurt om de organisatie van sociale activiteiten en ook om die activiteiten gaande te houden. Voorop staat dus het sociale element. Een uitdaging

voor het huidige bestuur is dat de gemeente steeds meer contact wil met de buurtvereniging als spreekbuis van de buurt. Paul zegt dat hij dat begrijpelijk en ook goed vindt. Maar je gaat dan wel in gesprek over onderwerpen waarover de meningen van buurtbewoners sterk uiteen kunnen lopen. Denk eens aan Woutertje Pieterse, het parkeerbeleid, de komst van asielzoekers, nieuwbouwplannen in de directe omgeving, om maar eens een aantal onderwerpen te noemen. De taak van het bestuur is dan om de variëteit van meningen te laten zien, niet om namens de buurt conclusies te trekken over controversiële onderwerpen.

Inmiddels zit Paul niet meer in het bestuur. Hij vindt het nog steeds leuk om ideeën te opperen en dan ook mee te helpen bij het vormgeven en uitvoeren ervan. Zo is hij de “grondlegger” van het dansfeest op oudejaarsavond in het clubgebouw van de tennisclub. En de workshop tangodansen van Jessica Bijvoet op het lustrumfeest heeft een staartje gekregen; inmiddels dansen 14 buurtgenoten om de twee weken op zondagmiddag de tango. Er is nog plaats voor belangstellenden!

Niet onvermeld mag blijven dat Paul de grote actor was bij de totstandkoming van het jubileumboek bij gelegenheid van het 70 jarig bestaan van de buurt. Het resultaat mag er wezen. Leuk idee om de buurt te belichten vanuit de opbouw vroeger, nu, straks en later. Dit concept (vroeger, nu straks en later) heeft Paul ontwikkeld en gebruikt in de tijd dat hij voorzitter was van de stichting Van School. Die stichting verzorgde mooie boekwerken bij gelegenheid van het afscheid van leerlingen van de basisschool. De leerlingen mochten reflecteren op hun toekomst. Het was een doorslaand succes, begonnen met de leerlingen van Woutertje Pieterse en later met landelijke uitbouw.

Tot slot nog een anekdote over de laatste Raadsheerenloop. Zoals al in het vorige nummer van de Raadsheer is te lezen, is Paul eerste geworden in de categorie ‘veteranen’. Naar verluidt zou Ad Littel teleurgesteld zijn in het feit dat hij niet de winnaar zou zijn geweest. Omdat ik beiden heb geïnterviewd, wil ik hierover uitsluitsel geven. Ad wilde graag iemand evenaren die al vier maal de loop had gewonnen. Hij was al goed op gang en leek het beoogde resultaat te gaan halen. Dit alles met een blik op de tijden in het verleden. Maar, er is altijd een maar, Paul had vorig jaar het besluit genomen dat hij moest afvallen, gezonder moest eten en meer moest bewegen. De kilo's vlogen eraf. En dat rent een stuk fijner en sneller, aldus Paul. Paul werd eerste, jammer voor Ad. Hier het geheim voor het afvallen: een halve liter ongezoete sojamelk aan de kook brengen, 200 gram haver-mout erin, minuutje meekoken, stukjes appel erbij, en dan nog een theelepeltje kaneelpoeder, een handvol noten en een handje rozijnen. Het resultaat: een stevig ontbijt voor drie dagen. Misschien eet binnenkort heel de Raadsheerenbuurt haver-mout als ontbijt. En als dat zo is, wordt vast het wereldrecord op de vijf kilometer in de Raadsheerenbuurt gebroken!

Wie? Wat? Waarom?

Uw redacteurs vertellen het zelf.

Jeroen Hiemstra houdt er niet van om zichzelf te presenteren. Maar u kent hem natuurlijk allemaal als degene die zulke fraaie foto's maakt bij vrijwel ieder buurtfeest. De groepsfoto van het lustrumfeest in de Pauluskerk, in kleur in onze vorige editie, was natuurlijk ook van hem. En in dit nummer de foto's van Sint Maarten.

Janny van Nieuwkoop schrijft:

Wie? Janny van Nieuwkoop, geboren in 1945 in Ulrum, daarna gewoond in Amsterdam en Scheveningen en sinds 1970 in Leiden, alwaar gewerkt als medisch hoofdanaliste van de Bloedbank, het eiwitlab en het laboratorium voor beenmerg- en stamceltransplantatie in het AZL /

LUMC van 1969 tot eind 2005. Na ruim 40 jaar fulltime werk met pensioen gegaan en nooit ook maar één moment in dat gevreesde zwarte gat gevallen. Sinds 1992 samen met Marjan in de Raadsherenbuurt. We willen hier nooit meer weg!

Wat? Zo druk als een klein baasje. Met deze krant, onze kleindochter Ise, de sportschool en puzzels (moeilijke grote legpuzzels van 1000 stukjes, iedere zaterdag de Sudokumix en de Calcudoku uit de Volkskrant en iedere dag Microsoft Mahjong op de laptop) en lekker koken voor gasten en voor onszelf. Maar Marjan kookt ook graag en lekker!

Waarom? Tja, dat gaat vanzelf. Je bemoeit je ergens mee en dan ben je ineens lid ergens van. Zo kwam ik begin 1996 terecht in de redactie van de Raadsheer. En ben er nooit meer uitgegaan. Ik doe nu alweer ruim 5 jaar de eindredactie en dat is best veel werk. Niet elke dag, maar als het zo ver is, dagen achter elkaar heel veel uren. En nogmaals: waarom? Omdat het zo geweldig bevredigend is, wanneer er weer zo'n geel drukwerk op tafel ligt, waaraan menig buurtgenoot zijn of haar bijdrage heeft geleverd. Omdat een enkeling de moeite neemt om te zeggen, dat hij of zij de krant mooi vond.

Hans Rohlof woont al sinds 1977 in de Raadsherenbuurt, met een korte onderbreking.

Hans vertelt: ik behoor tot de achterhoede van de generatie die in de huizen ging wonen waar de eerste bewoners nog in woonden, zowel in de Johan de Wittstraat, nr. 32, waar ik eerst woonde met mijn gezin, als in van Oldenbarneveltstraat 38, waar we vanaf 1992 woonden, en ik sinds 2000 weer woon met Paulina. De Raadsherenbuurt hadden we gekozen vanwege de prachtige ligging, bij het park, bij scholen, vlakbij winkels, en niet te ver van de binnenstad.

De buurt is veel én weinig veranderd: er zijn veel auto's bijgekomen, maar de kinderen spelen nog steeds op straat zoals vroeger. En er zijn veel contacten tussen de buurtgenoten, ook door de actieve buurtvereniging en ook wel door de tennisclub.

Mijn eigen leven richt zich momenteel op gezondheidszorg en op mensenrechten. Ik heb me beroepsmatig veel met vluchtelingen beziggehouden, die bij uitstek slachtoffer zijn van schendingen van de mensenrechten. Op het ogenblik ben ik ook secretaris van de Johannes Wierstichting die zich richt op professionals in de zorg, en veel doet aan educatie op het gebied van mensenrechten.

Verder hou ik me ook met luchtiger zaken bezig zoals muziek en sport, hoor! En reizen! Ik vind mezelf wel een levensgenieter!

Anne Sanderink schrijft: Sinds mei 2004 woon ik met mijn gezin aan de Van Oldenbarneveltstraat. Daarvoor woonden we in Breda en we zochten een woonplek in de Randstad. Leiden beviel ons meteen; niet groot, centraal gelegen en met een prettige sfeer door het studentenleven, de zichtbaar rijke geschiedenis, de gedichten op de muren, etc. Vervolgens was het zoeken naar een woning. Het werd er eentje in de Raadsherenbuurt.

Om buurtgenoten te leren kennen heb ik enkele jaren gezongen in ons buurtenkoor De Raadsvogels. En nu ben ik redactielid van De Raadsheer. Als redactielid leer ik de wijk, de bewoners en hun huizen kennen, telkens vanuit een ander Raadsheer-thema. En zo blijf ik inburgeren.

Ik heb altijd in de welzijnssector gewerkt. Als ik nadenk over wat mijn drijfveren zijn, gaan werk en privé gelijk op. Welzijn is waar ik voor ga. Hoe zorg je dat je het goed hebt: met jezelf, in je leefomgeving en in deze wereld? En dan denk ik aan psychisch, lichamelijk, financieel, sociaal, zelfstandig en bewust functioneren. Het is een continu trachten je te verplaatsen in de gedachten, de mogelijkheden en het perspectief van een ander, met als doel elkaar te begrijpen. Dat is ingewikkeld, want "even wat minder genuanceerd en daarmee te snel oordelen" is o zo verleidelijk. Toch is dat wat me dagelijks bezighoudt en wat me helpt om mijn ouderschap en werk zo goed mogelijk te doen en enigszins grip te krijgen op de huidige wereldproblematiek.

Ton Staphorst vertelt: In 1982 ben ik komen wonen in de Raadsherenbuurt. Van een appartement op de Boerhaavelaan met een weliswaar fors balkon was het geen verkeerde keus om in een groot huis met grote tuin te gaan samenwonen. Het was maar heel even wennen. Al snel kwam het gevoel: we gaan hier nooit

meer weg. Nu ik alleen ben, wil ik nog steeds niet (echt) weg. Toch een beetje twijfel?

In de ruim 33 jaar dat ik in de Raadsheerbuurt woon ben ik een jaar of vier secretaris geweest van het bestuur van onze buurtvereniging. Het was een geweldige periode. Leuk om samen met anderen nieuwe dingen te organiseren en er heel veel voor terug te krijgen. Sinds mensenheugenis ben ik redacteur van de Raadsheer. Ik heb geen idee hoe lang al, in elk geval minstens 10 jaar. Ik denk dat Janny de kroon spant wat betreft dienstjaren voor onze buurtkrant.

Ik vind het leuk om stukken te schrijven. Je komt nog eens ergens en leert mensen die je zo af en toe voorbij ziet gaan, beter kennen. Meestal pakt het werkstuk goed uit. Een paar keer is de investering in een artikel tevergeefs geweest. Dat hoort bij het risico van het vak.

Nu ik met pensioen ben, doe ik vrijwilligerswerk bij Erfgoed Leiden en Omstreken en bij hospice Issoria aan de Burggravenlaan werk ik met anderen in de immens grote tuin. Verder ben ik penningmeester van tuinvereniging Het Zonneveld aan de Nachtegaallaan. Tot slot kun je mij aantreffen in de collegebanken. Ik volg HOVO-colleges. HOVO staat voor Hoger Onderwijs Voor Ouderen.

Annet van der Velden schrijft: Iedere keer dat de Raadsheer verschijnt schrijven de redacteurs ook hun eigen verhaal. Zo ook deze keer. Okay, ik ben dus Annet van der Velden-Scheer en ik woon sinds een jaar of tien op de van Slingelandtlaan. Ik woon er nu nog met mijn man en 2 honden, onze drie kinderen studeren en wonen op kamers. Ik denk dat wij wonen in de leukste buurt van Nederland en ik vind ons huis het mooiste

huis van de wereld. Dat de buurt zo leuk was, wisten we niet toen we hier kwamen wonen. Het bleek een welkome toekomstigheid. Ik vind de buurt echt super leuk. Als redacteur van de Raadsheer mag ik steeds weer heel bijzondere mensen interviewen. En na iedere ontmoeting in de buurt, denk ik weer heel vrolijk: 'wat een bijzondere mensen wonen hier'.

Als ik niet thuis ben, werk ik vaak. Ik geef Nederlandse les aan buitenlanders. Ik werk voor Vluchtelingenwerk en doe dat met veel plezier. Ik vind mensen boeiend en ik vind het heel mooi om met mensen uit verschillende culturen om te gaan. En ik ben ook psycholoog en daarin werk ik ook nog een beetje. Ik coach travel counsellors, dat zijn reisadviseurs die vanuit huis werken. Vanuit huis werk ik ook regelmatig. Ik ben beoordelaar van Staatsexamens Nederlands als tweede taal voor het Cito.

De toekomst van de buurt zie ik rooskleurig in. Wij mensen zijn passanten in de buurt, we wonen er een deel van ons leven, sommigen langer en anderen korter. De buurt is een constante. De huizen die niet meer voldoen, zullen afgebroken worden en er zullen nieuwe huizen voor in de plaats komen. De Raadsheer zal blijven bestaan, de redactie zal steeds uit nieuwe buurtbewoners bestaan.

De leukste ervaring in de buurt was het lustrum 10 jaar geleden; het werd gevierd in De Leidse Hout. We waren net verhuisd en gingen erheen met onze burens Marcel de Wit en Fransje Hardeman. De fototentoonstelling, de veiling, het eten met heel veel mensen, ik vond het fantastisch. Het hoogtepunt was voor mij het moment dat de waxinelichtjes op de vijver dreven. Ik dacht er nog aan toen ik Carolien Kruijff sprak over Allerzielen 2015. En een dieptepunt vond ik het toen er gewerkt werd aan de Warmonderweg een paar jaar geleden en het verkeer in plaats van over de Warmonderweg door de Johan de Wittstraat reed. Heel veel auto's die veel te hard reden. Bah, gelukkig was het maar van korte duur.

Wie zitten er nog meer achter "De Raadsheer"

Nico Koek, buurtcolumnist

Ik ben een Veense jongen met een Italiaans tintje. In 1948 geboren in Roelofarendsveen volgde ik de voor katholieke jongens vaak gebruikelijke weg, van misdienaar en priesterstudent. Die leidde mij naar het Grootseminarie in Warmond, waar mijn priesterroeping toch 'verstild' bleek. In 1967 ging ik in Leiden geschiedenis studeren. Als student woonde ik op het Flanorpad, de studentenflats aan de Wasse-naarseweg.

In de twee laatste jaren van mijn studie ging ik lesgeven, eerst een klein aantal uren en later full time op het Agnes College in Leiden. Midden jaren negentig fuseerde die school met het Bonaventuracollege. Ik gaf er les in alle klassen, van brugklas tot examenklassen en van mavo tot gymnasium. Doordat ik in de buurt woonde (al sinds 1976 in de Van Oldenbarneveltstraat!) heb ik tientallen - toen jonge - buurtgenoten in de klas gehad. Ik kijk met plezier terug op mijn leraarscarrière.

In 2010 ging ik met pensioen en ben ik meer tijd gaan besteden aan een van mijn interesses, Italiaans. Al vele jaren volg ik de cursussen bij K&O in Oegstgeest én ik zing ik in een Italiaans/Haags koor "La Siepe Sonora" (= welluidend De(n) Haag). We zingen uitsluitend Italiaans, van klassieke madrigalen tot meer eigentijdse 'canti di lavoro'. Afgelopen juni beleefde ons koor een hoogtepunt. We maakten op uitnodiging van een koor in Nocera, zo'n vijftig kilometer onder Napels, een muzikale reis door Campanië en gaven daar vier concerten in het kader van een *Festivale Corale*. Een schitterende ervaring. In de columns voor de Raadsheer laat ik mijn liefde voor Italië graag doorklinken!

Andrea Schröder, layout

Ik woon sinds oktober 2004 in de Fagelstraat, samen met mijn partner Mike, onze dochter Annalena (12) en kater Pluis. Voordat ik in Leiden kwam wonen woonde ik in Amsterdam. Maar oorspronkelijk kom ik uit Duitsland. In 2000 ging ik voor mijn werk naar Amsterdam en volgens de planning zou ik een jaar later weer teruggaan naar Frankfurt maar *“het leven is wat gebeurt terwijl jezelf andere plannen maakt”*. In Amsterdam leerde ik Mike kennen, wij gingen samenwonen, Annalena werd geboren en zo ben ik meer dan 15 jaar later nog steeds hier in Nederland. Of ik (wij) ooit terug ga(an) naar Duitsland? Ik weet het niet. Maar het is wel iets wat absoluut bij de mogelijkheden voor later zal horen. Terug in de buurt van familie en oude vrienden – dit blijft altijd een verleidelijk idee.

Wij vinden ons zelf een soort geluksvogels, dat wij in de Raadsheerbuurt wonen. Iedere dag als ik met de trein terugga van mijn werk in Den Haag naar Leiden en van het station naar huis fiets beleef ik het weer: op het moment dat ik afsla van de Rijnsburgerweg onze wijk in komt een enorme rust over me heen, valt de stress van mijn werk, de overvolle trein, de drukte op straat gewoon van me af.

Ik heb jaren in de Raadsheerbuurt gewoond en genoten van vele activiteiten die andere buurtgenoten organiseerden. Toen rond twee jaar geleden met spoed een nieuwe lay-out voor de buurtkrant werd gezocht zag ik mijn kans iets terug te doen. Sinds Raadsheer 01-2014 verzorg ik met heel veel plezier de opmaak van onze buurtkrant en ben ik blij een steentje bij te kunnen dragen aan al die leuke initiatieven in onze wijk.

Wie tekent de voorplaat?

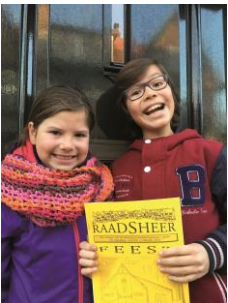
Pleun Broekhuizen is 13 jaar, heeft twee zusjes (Hasse en Diede) en ze woont met haar ouders Ruben en Karlijn op de Warmonderweg 7. Ze zit in de 2e klas van het vwo op het Bonaventura College Mariënpool. In haar vrije tijd speelt ze klarinet (in de Pauluskerk), danst ze bij dansschool Chee Ling en is de hele zaterdag onder de pannen bij het Jeugdtheaterhuis waar ze zingt, danst en toneel speelt.

Ze is creatief en dat is dus ook de reden waarom ze graag de voorplaat maakt (vanaf oktober 2013, red.). Maar verhalen schrijven kan ze ook als de beste, dus wie weet?

Onze bezorgers

Mijn naam is **Timo van Luyn**. Ik ben 12 jaar. Ik woon op de van Oldenbarneveltstraat nummer 40. Mijn gezin bestaat uit; Anne Sanderink, Gijs van Luyn en Ella van Luyn. Ik woon sinds 2004 in de Raadsheerbuurt. Ik ben al een paar jaar bezorger van de Raadsheer maar hoe lang precies weet ik niet meer. (begin 2012, red.) Ik vind het erg leuk om bij de Raadsheer te werken omdat je veel van de buurt ziet. Ik heb de buurt beter leren kennen. Ik wist bijvoorbeeld niet dat het theehuis bij de buurt hoort.

Cédric en Bodil Leijenaar wonen met hun vader, moeder en poes Mollie in de Van Oldenbarneveltstraat naast Timo. Cédric is 11 jaar en zit op de Woutertje Pieterse. Hij voetbalt bij A.S.C. en houdt erg van gamen. Bodil is 8 jaar en zit op de Montessori Oegstgeest. Zij houdt erg van tekenen en gaat graag naar circusschool Miloco om te fietsen op de eenwieler en kunstjes te doen in de tissus.

Cédric: “Wat ik er van vind om de Raadsheer te bezorgen? Ik vind het leuk omdat je soms bekenden tegen komt. Soms schrik je je lam als je de Raadsheer in de brievenbus wilt doen en er gaat opeens een hond keihard blaffen. Of je kan de brievenbus niet vinden en dan ben je soms wel even aan het zoeken. Meestal als ik de Raadsheer ga bezorgen doe ik dat wel met een vriendje, en mijn vader loopt mee om de doos te tillen.”

Bodil: “Ik vind het leuk om de Raadsheer rond te brengen omdat ik dan hele schattige poezen zie en ook hele mooie huizen. Soms zie ik ook weleens mensen die ik ken.”

Sint Maarten

Jeroen Hiemstra

Het was dit jaar op St. Maarten drukker dan ooit in de RHB. Veel buurtkinderen hadden ook vriendjes en vriendinnetjes uit andere Leidse en Oegstgeestse wijken meegenomen, en zelfs twee kinderen uit de omgeving van Rotterdam. Het weer werkte dit jaar gelukkig ook mee, en de kinderen konden na een klein uur tevreden naar huis, hun jaszakken en tasjes gevuld met allerlei lekkernijen! Grappig was het om te zien dat de allerkleinsten hun snoepgoed direct begonnen op te eten, het avondeten zullen ze waarschijnlijk hebben laten staan. Speciale vermelding moet er nog zijn voor Bram en Wout uit de Johan de Wittstraat, die dit jaar een origineel swingend St. Maarten liedje hadden ingestudeerd, compleet met sambaballen: top, jongens!

Concerten in de Pauluskerk

Hans Rohlof

de Leidse Muziekschool, was ook een virtuoos pianist, en werd later directeur van de Haarlemse Toonmuziekschool. Hij is overleden in Overveen. Zijn roem als componist reikte tot in Wenen. Hij schreef kamermuziek en liederen.

Op 19 oktober voerden Hanna Shybajeva en het Ysaye Trio het Pianokwartet opus 14 van Schlegel uit. Het werd een wondermooie uitvoering van wondermooie muziek, en dat in de heerlijke ambiance van de Pauluskerk, die geschikt is voor dit soort kamermuziek. Daar komt bij dat de pianiste de beschikking had over een speciale Bösendorfer-concertvleugel die een warme klank uitstraalde. Het pianokwartet, dat aardig modern klonk, werd helder van toon gebracht door de strijkers en de pianiste. Na dit werk speelden ze een bewerking door Ferdinand Ries van de Eroïca van

Beethoven. Stevige muziek die toch tot contemplatie uitnodigde. Het publiek reageerde enthousiast.

Zulke toonaangevende kamermuziek zo vlak naast de deur te horen, is een geweldig voorrecht voor ons als buurtbewoners. Daarom is het jammer dat er bij het genoemde concert betrekkelijk weinig buurtgenoten aanwezig waren.

Maar er is in het nieuwe jaar een herkansing!

Op zondag 17 januari 2016 wordt de Winterreise van Schubert gebracht, door André Morsch, bariton, en Mariana Izman, piano.

Op 14 februari speelt Sofia Gölbadamova variaties en rapsodieën van Brahms en van von Dohnányi.

Zondag 13 maart is er weer een kans om Schlegel te horen: Marene Elgershuizen, sopraan en Frans van Ruth, piano, brengen dan zijn grootse cyclus Deutsche Liebeslieder.

De cyclus eindigt op zondag 10 april, wanneer Quirine Scheffers, viool, en Lauretta Bloomer, piano, de vioolsonate opus 34 van Schlegel brengen, alsmede de Vioolsomnate nr. 10 van Van Beethoven en stukken van Karol Szymanowski. Laat deze kans niet voorbij gaan! Meer informatie over de concerten en de bestelling van kaarten is te vinden op <http://musaix.org>

Even voorstellen:

Het sociaal wijkteam Boerhaave/Station

Verandering

Met de decentralisatie van zorg & welzijnstaken en minder budget van het Rijk naar gemeente is vanaf begin 2015 veel op het gebied van zorg en ondersteuning veranderd. Begrippen als participatie, maatwerk en keukentafelgesprek, mantelzorg en vrijwilligers horen bij deze verandering net als dat mensen langer thuis blijven wonen. In deze verandering spelen de sociale wijkteams (SWT) als contactpersoon tussen gemeente en wijkbewoners een belangrijke rol.

Sociale Wijkteams

Het kan voorkomen dat u behoefte heeft aan advies en ondersteuning over iets waar u tegen aan loopt. Aarzel dan niet en loop binnen tijdens de inloopspreekuren van het SWT Boerhaave/Stationsdistrict. Het kan gaan over uzelf of iemand waar u zich zorgen om maakt. Wij zitten in het Poortgebouw Zuid van het LUMC, op de 1e etage. Wij zijn van alle markten thuis en kunnen dus veel vragen op het gebied van wonen, zorg, werken, (gebrek aan) sociale contacten, vrije tijdsbesteding en geldzaken zelf beantwoorden en/of beoordelen of er kortdurende dan wel langdurende ondersteuning nodig is. We gaan er van uit dat iedereen het liefst zelf zijn problemen oplost maar soms een extra zetje nodig heeft om dit ook te organiseren samen met familie, kennissen, burens. Lukt dat niet, dan zetten we professionele hulp in. Mochten we niet direct een antwoord weten, dan zoeken we het uit en zorgen voor een goede doorverwijzing.

Samenstelling

Ieder van de in totaal 8 sociale wijkteams in Leiden kent een kernteam van medewerkers afkomstig uit diverse moederorganisaties op het gebied van zorg, welzijn en maatschappelijke ondersteuning, te weten Kwadraad, Libertas Leiden, Radius, MEE en een WMO - consultant van de gemeente. Daarnaast zijn er diverse medewerkers gekoppeld aan ieder sociaal wijkteam, te weten een wijkverpleegkundige van Activite, een consultant van de Stadsbank en twee klantmanagers van de gemeentelijke afdeling Werk en Inkomen. Ieder wijkteam heeft momenteel ook een teamcoach. Er zitten geen huisartsen in het SWT, maar men weet elkaar te vinden indien nodig.

Werkwijze

Het maatschappelijk doel van de WMO (Wet Maatschappelijke Ondersteuning) is 'meedoen'. De wet moet ervoor zorgen dat mensen zo lang mogelijk zelfstandig kunnen blijven wonen en kunnen meedoen in de samenleving. Al of niet geholpen door vrienden, familie of bekenden. Als dat niet lukt, biedt de gemeente ondersteuning.

De SWT zijn bedoeld om mensen daar waar nodig te ondersteunen, zodat zij hun leven zo zelfstandig mogelijk kunnen leiden. Uitgangspunt hierbij is dat de bewoner zoveel mogelijk zelf met oplossingen komt, zelf zoveel mogelijk moet aangeven wat hij zelf kan doen of anderen in zijn netwerk van vrienden en/of familie. Vaak kunnen vragen van bewoners ook worden opgelost middels bepaalde bestaande voorzieningen in een wijk. Eén en ander kan dan middels de eigen kracht van de bewoner opgelost worden. Het SWT kan de bewoner hierbij helpen. Dit alles wordt tussen bewoner en de medewerker van het SWT besproken tijdens het (keukentafel)gesprek. Het SWT adviseert de betrokken bewoner om altijd iemand bij het gesprek te vragen. Kan een bewoner niet op eigen kracht zelfredzaam zijn, dan is de gemeente verantwoordelijk voor de ondersteuning van deze mensen. Ook dan gaat u met uw vraag naar het SWT. Het kan gaan om bijvoorbeeld dagbesteding, bepaalde vormen van begeleiding, hulp in het huishouden, vervoer, woningaanpassingen. Dit zijn voorbeelden van zogenaamde maatwerkvoorzieningen. Indien n.a.v. het contact met het sociaal wijkteam blijkt, dat een bewoner een maatwerkvoorziening zou moeten krijgen, dan wordt dit door het SWT samen met de bewoner aangevraagd bij de gemeente Leiden, afdeling backoffice WMO. Het duurt vervolgens maximaal 6 weken, voordat de bewoner antwoord krijgt middels een beschikking vanuit de gemeente Leiden. Tegen de inhoud van de beschikking kan bezwaar worden gemaakt. Bij een maatwerkvoorziening kan de bewoner kiezen uit zorg in natura via één van de ruim 60 door de gemeente gecontracteerde instellingen of een persoonsgebonden budget (pgb). De keuze welke de bewoner maakt wordt besproken tijdens het gesprek met de medewerker van het SWT.

Informatieve links: <http://gemeente.leiden.nl/loket/inhoud/product/persoonsgebonden-budget/>

**Zorg met een
glimlach**

ActiVite staat garant voor de beste zorg. Onze medewerkers doen er alles aan om in overleg met u de zorg te bieden die bij u past. Zorg met een glimlach, noemen we dat. Zo kunt u blijven genieten van alle kleine dingen die het leven groots maken.

Geen wachtlijsten en thuis in alle buurten.

Kijk voor informatie op www.activite.nl of bel (071) 516 14 15

ActiVite
samen voor de beste zorg

ARCO BOUW

Verbouwing Aanbouw Dakkapel Badkamers

015 8795139

info@arcobouw.nl www.arcobouw.nl

Het Yogacentrum Leidse Hout

Omgeven door natuur en stilte:

Hatha Yoga, mindfulness-yoga en meditatie en
ontspanningsyoga

Mindfulness- en Compassietraining

Individuele begeleiding

Lichaamsgerichte Ayurvedische massage en
therapie

*We werken met hart en ziel én aandacht voor
lichaam én geest*

Zie voor informatie de vernieuwde website:

www.yogacentrumleidsehout.nl

Groene Maredijk 100 (het Koetshuis)

0620829165

0620829165

Groene Maredijk 100 (het Koetshuis)

THEEHUIS
DE LEIDSEHOUT

Garage E. Brouwer

van Oldenbarneveltstraat 37 2334 AE LEIDEN
071 -3626768 06-53563104 garagebrouwer@kpnmail.nl

Fiat, Lancia, Alfa Romeo en Abarth specialist

U kunt bij ons terecht voor:

- APK
- Onderhoudsbeurten
- Olie verversen
- Accu's
- Banden
- Schokdempers
- Uitlaten
- Remmen
- Ruitreparatie
- Airco controle/ reparatie

En natuurlijk ook voor advies.

Het adres voor APK, Onderhoud en reparatie van uw auto

**Wijkmakelaar voor de
Raadsherenbuurt/Houtkwartier/
Vogelwijk**

**RE/MAX
Makelaarsgilde
Leiden**

**Vraag naar:
Wim Lemckert**

**Levendaal 73-75
Leiden**

**071-5162374 of
06-33931000**

Voor verkoop of aankoop van uw woning.

»DE RAADSHEER«

Een uitgave van de **Vereniging Raadsherenbuurt, Leiden**

Kopij: inleveren, bij voorkeur per e-mail (zie *redactie-adres*)

- *Tekst in Word bijlage* (dus niet als mail-tekst), *zonder opmaak*.
- *Foto's en andere illustraties graag als aparte bijlage in de mail.*

Illustratie voorplaat: Pleun Broekhuizen, Warmonderweg

Bezorging: Cédric en Bodil Leijenaar, Timo van Luyn, Van Oldenbarneveltstraat

Oplage: 325 exemplaren

Redactie

redactieraadsheer@hotmail.nl

- Jeroen Hiemstra *Fotografie* (tenzij anders vermeld)
Fagelstraat 15, tel. 512 1213
- Janny van Nieuwkoop *Eindredactie*
V. Oldenbarneveltstr. 28, tel. 517 2176
- Hans Rohlof V. Oldenbarneveltstr. 38, tel. 514 5747
- Anne Sanderink V. Oldenbarneveltstr. 40, tel. 301 5157
- Ton Staphorst Johan de Wittstraat 52, tel. 517 0264
- Annet van der Velden Van Slingelandtlaan 9, tel. 515 0205
- Nico Koek *Buurtcolumnist*
V. Oldenbarneveltstr. 31, tel. 517 2818
- Andrea Schröder *Opmaak*
Fagelstraat 42, tel. 522 5491

Bestuur

- ❖ Dorien Gruppelaar *Voorzitter*
Fagelstraat 49, tel. 06-49945016
- ❖ Alexander Tilli *Penningmeester*
Johan de Wittstraat 47, tel. 517 0184
- ❖ Erwin Duurland *Secretaris*
Johan de Witstraat 45, tel. 301 4502
eduurland@gmail.com
- ❖ Karlijn Broekhuizen *Webmaster*
Warmonderweg 7, tel. 512 4838
webmasterraadsherenbuurt@live.nl
- ❖ Ritsaert Mulderije Johan de Wittstraat 23, tel. 5156795

Website

www.raadsherenbuurt.nl

Karlijn Broekhuizen *webmaster:* zie onder *Bestuur*

Minibuurtgids

- ❑ *Familieberichten:*
a.u.b. doorgeven aan
Alexander Tilli,
penningmeester van
de buurtvereniging, en ook graag aan
de *redactie* van »De RAADSHEER«
- ❑ *Diefstal, inbraak, ouderenhulp, informatie
over onderhoud en huis verbouwen,
uitwisseling van gereedschap:*
Rob Grootenhuis,
Fagelstraat 14, tel. 515 4769
- ❑ *Gevonden voorwerpen:*
Rita de Coursey,
Fagelstraat 39, tel. 515 5886
- ❑ *Mededelingkastje, V Old./J.d.W.str.*
Yvonne Slijkhuis,
Joh. de Wittstraat 20, tel. 517 5855
- ❑ *Buurtarchief lokaal:*
Jeroen Hiemstra
Fagelstraat 15, tel. 512 1213
- ❑ *Buurtarchief regionaal:*
Regionaal Archief Leiden
Boisotkade 2a, tel. 516 5355
- ❑ *Vereniging Binnenterrein OWHJ
Raadsherenbuurt:*
Ad Littel, *secretaris*
Van Oldenbarneveltstraat 35,
tel. 515 3475
- ❑ *Vereniging Vrienden van de Leidse Hout:*
Freek van Beetz, *secretaris*
Pr. Beatrixlaan 43, Oegstgeest
tel. 517 12 82
- ❑ *Stichting Leidse Hout Monumentwaardig:*
Jan Reedijk, *secretaris*
Antonie Duycklaan 4, tel. 517 6596
- ❑ *Werkgroep Leidse Hout Theater:*
Karlijn Krijgsman, *contactpersoon*
Hogerbeetsstraat 6, tel. 06-48133901
- ❑ *Werkgroep Nieuweroord:*
Marijke van Dobben de Bruijn,
Warmonderweg 1, tel. 517 3657
- ❑ *Buurtenkoor »De Raadsvogels«*
Rianne Boonstra,
Rustenborchdreef 44, Oegstgeest
tel. 515 7135
- ❑ *Leeskring »De Raadsheer«*
Rita de Coursey,
Fagelstraat 39, tel. 515 5886
- ❑ *Vereniging onderhoud garageplein Fagelstraat*
Fokke Dijkema, voorzitter
Fagelstraat 23, tel. 515 3994
- ❑ *Oud Papier Actie*
Rob Grootenhuis,
Fagelstraat 14, tel. 515 4769

Posters • Flyers • Scripties Visitekaartjes • Brochures Mailingen • Sealen • Vouwen Opmaak • Ontwerp
Briefpapier • Clubbladen Stickers • Folders • Enveloppen Plastificeren • Afwerking Kopiëren • Scannen • Printen

print & copyshop **MoBi**

Deze uitgave is geprint door Print- en Copyshop MoBi. Dit is de nieuwe naam van Reprocentrum Movens, één van de werkprojecten van Movens onderdeel van GGZ Rivierduinen. Onze nieuwe locatie is Rooseveltstraat 38 in Leiden.

Particulieren, zzp'ers, bedrijven, verenigingen en stichtingen, iedereen kan bij ons terecht voor het opmaken, printen, kopiëren en afwerken van alle soorten drukwerkuitingen. Of het nu gaat om het printen

van een verenigingsblad, het vouwen van een folder of het verwerken van mappen voor trainingen. Kom langs of neem contact met ons op, we laten u graag de mogelijkheden zien.

Print- en Copyshop Mobi B.V. Rooseveltstraat 38 • 2321 BM Leiden
071 579 18 36 • info@mobileiden.nl • www.mobileiden.nl

KIES-PRECIES

TANDARTSPRAKTIJK

Wist u dat een slecht gebit hart- en vaatziekten kan veroorzaken?

Van uw gebit is er maar één exemplaar en daarom is het verstandig om er goed voor te zorgen.

Kies-Precies kan u daarbij helpen.

U hoeft niet lang te wachten op een afspraak en service naar onze patiënten staat voorop. Het geruststellen bij angst voor de behandeling is hier een onderdeel van. Ook kunt u bij **Kies-Precies** terecht voor al uw vragen.

Heeft u vragen bel dan gerust voor meer informatie.

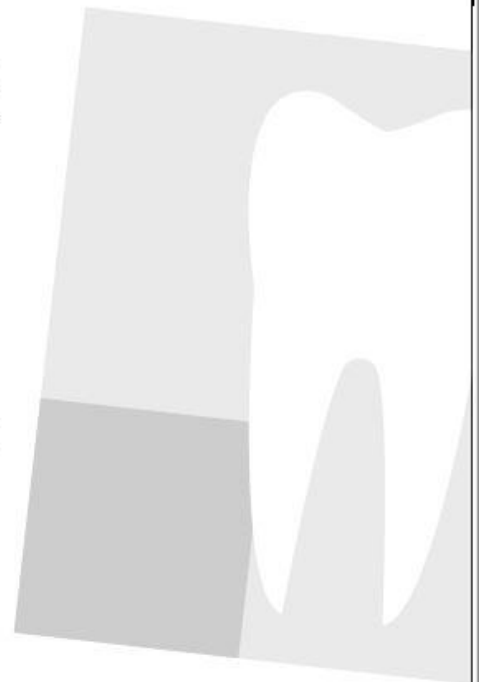
■ **H.L. Betcke, Tandarts**

Rijnsburgerweg 147
2334 BN Leiden

T 071 519 06 24

E info@kies-precies.nl

W www.kies-precies.nl

2334 BN Leiden

Rijnsburgerweg 147

■ **H.L. Betcke, Tandarts**

M www.kies-precies.nl

E info@kies-precies.nl

T 071 519 06 24